

SMĚRNICE RADY

**ze dne 19. listopadu 1991,
kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu telat
(91/629/EHS)**

SMĚRNICE RADY

SMĚRNICE RADY

**ze dne 19. listopadu 1991,
kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu telat**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[2],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru[3],

vzhledem k tomu, že všechny členské státy ratifikovaly Evropskou úmluvu o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely; že tuto úmluvu přijalo rovněž Společenství rozhodnutím 78/923/EHS[4] a uložilo schvalovací listinu;

vzhledem k tomu, že Evropský parlament ve svém usnesení o politice k zajištění dobrých životních podmínek zvířat ze dne 20. února 1987[5] vyzval Komisi k předložení návrhů minimálních požadavků pro intenzivní chov telat ve výkrmu;

vzhledem k tomu, že telata jsou jako živá zvířata zahrnuta do soupisu produktů v příloze II Smlouvy;

vzhledem k tomu, že chov telat je nedílnou součástí zemědělství; že tvoří zdroj zisku pro část zemědělské populace;

vzhledem k tomu, že rozdíly, které mohou vést k narušení podmínek hospodářské soutěže, nepříznivě ovlivňují řádné fungování organizace společného trhu telat a odvozených produktů;

vzhledem k tomu, že je tudíž třeba vytvořit společné minimální požadavky pro ochranu chovných telat i telat ve výkrmu tak, aby se zajistil racionální vývoj produkce;

vzhledem k tomu, že je nezbytné, aby úřady, producenti, spotřebitelé a jiní byli informováni o vývoji v této oblasti; že Komise by tedy měla na základě zprávy Vědeckého veterinárního výboru aktivně sledovat vědecký výzkum nejúčinnějších systémů živočišné výroby z hlediska zajištění dobrých životních podmínek telat; že by mělo být stanoveno přechodné období, aby Komise mohla úspěšně splnit svůj úkol,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice stanovuje minimální požadavky pro ochranu telat ustájených pro odchov a výkrm.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. "teletem" skot do stáří šesti měsíců
2. "příslušným orgánem" příslušný orgán, jak je definován v čl. 2 odst. 6 směrnice 90/425/EHS [6].

Článek 3

1. Členské státy zajistí, aby počínaje 1. lednem 1994 na přechodné období čtyř roků všechny nově budovaná nebo rekonstruovaná hospodářství a hospodářství nově uváděné do provozu splňovala minimálně následující požadavky:

- telata ustájená ve skupinách musejí mít k dispozici vhodnou podlahovou plochu dostatečnou k tomu, aby se mohla bez překážek otáčet a uléhat, a tato plocha musí činit minimálně 1,5 m² na jedno tele o živé hmotnosti 150 kg,
- jsou-li telata ustájena v boxech nebo ve vazné stáji, musí tyto boxy nebo stáje mít mezistěny s otvory a jejich šířka musí být minimálně 90 cm více méně 10 %, nebo 0,8 násobek výšky v kohoutku.

2. Ustanovení odstavce 1 se nevztahují na hospodářství, v nichž je ustájeno méně než šest telat.

3. Zvláštní podmínky mohou být uplatněny u:

- telat, jejichž zdravotní stav nebo způsob chování vyžaduje, aby kvůli náležitému ošetření byla izolována od skupiny,
- čistokrevných plemenných kusů skotu ve smyslu směrnice 77/504/EHS [7],
- sajících telat ustájených s matkami,
- volně ustájených telat.

4. Doba používání zařízení postavených

- před 1. lednem 1994, které neodpovídají podmínkám odstavce 1, má být stanovena příslušným orgánem podle výsledků kontrol prováděných podle čl. 7 odst. 1; tato doba nesmí za žádných okolností trvat déle než do 31. prosince 2003;
- během přechodného období v souladu s ustanoveními odst. 1 nesmí za žádných okolností trvat déle než do 31. prosince 2007, ledaže k tomuto datu splňují požadavky této směrnice.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby podmínky pro chovná telata odpovídaly obecným požadavkům ustanoveným v příloze.

2. Navíc, před vstupem této směrnice v platnost vydá Komise ve spolupráci s členskými státy doporučení, v němž stanoví případné minimální normy pro ochranu telat jako doplněk norem uvedených v příloze.

Článek 5

Ustanovení přílohy mohou být postupem stanoveným v článku 10 pozměňována tak, aby odpovídala vývoji vědeckého poznání.

Článek 6

Komise předloží nejpozději do 1. října 1997 Radě zprávu o intenzivních systémech živočišné výroby, které odpovídají požadavkům na dobré životní podmínky telat z hlediska patologického, zootechnického, fyziologického a etologického včetně společensko-hospodářských dopadů jednotlivých systémů, doplněnou návrhy k závěrům této zprávy; zprávu vypracuje Komise na základě stanoviska Vědeckého veterinárního výboru.

Rada se usnese o těchto návrzích kvalifikovanou většinou hlasů nejpozději do tří měsíců po předložení zprávy.

Článek 7

1. Členské státy zajistí, aby byly prováděny inspekce za účelem kontroly dodržování ustanovení směrnice a přílohy, za něž nese odpovědnost příslušný orgán.

Tyto inspekce, které mohou být prováděny současně s kontrolami konanými pro jiné účely, mají být každoročně provedeny ve statisticky reprezentativním vzorku různých systémů odchovu používaných v každém členském státě.

2. Komise postupem uvedeným v článku 10 vypracuje pravidla pro provádění inspekcí podle ustanovení odstavce 1.

3. Členské státy informují každé dva roky k poslednímu pracovnímu dni v dubnu, a to poprvé ke 30. dubnu 1996, Komisi o výsledcích inspekci provedených v uplynulých dvou letech podle tohoto článku, přičemž uvádějí i počet vykonaných inspekci v poměru k počtu hospodářství na svém území.

Článek 8

Zvířata dovezená do Společenství ze třetí země musejí být provázena osvědčením vydaným příslušným orgánem uvedené země, v němž se potvrzuje, že se zvířaty bylo zacházeno způsobem přinejmenším rovnocenným způsobu používanému u zvířat pocházejících ze Společenství v souladu s ustanoveními této směrnice.

Článek 9

Pokud to bude potřebné pro jednotné používání této směrnice, mohou veterinární znalci Komise ve spolupráci s příslušnými orgány provádět kontroly na místě. Osoby provádějící tyto kontroly musejí použít zvláštní opatření týkající se osobní hygieny, která jsou nezbytná k vyloučení rizika přenosu onemocnění.

Členský stát, na jehož území se kontrola provádí, poskytuje těmto znalcům veškerou pomoc nezbytnou pro plnění jejich povinností. Výsledky kontroly oznamuje Komise příslušnému orgánu dotyčného členského státu.

Příslušný orgán dotyčného členského státu musí provést veškerá opatření, která se mohou prokázat nezbytnými na základě výsledků kontroly.

Ve vztahu ke třetím zemím se použijí ustanovení kapitoly III směrnice 91/496/EHS [8].

Obecná prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 10.

Článek 10

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc Stálému veterinárnímu výboru zřízenému směrnicí 68/361/EHS[9], dále označovanému jen jako "výbor", bez odkladu jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme své stanovisko k tomuto návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti dané otázky. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Při hlasování ve výboru je hlasům zástupců členských států přidělena váha stanovená ve zmíněném článku. Předseda nehlasuje.

3. Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

4. Pokud však zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise neprodleně Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do tří měsíců od předložení věci Radě, přijme navrhovaná opatření Komise s výjimkou případů, kdy se Rada proti zmíněným opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 11

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy, a to včetně sankcí, nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 1994. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Avšak od data stanoveného v odstavci 1 si členské státy mohou v souladu s obecnými pravidly Smlouvy ponechat nebo mohou zavést na svém území přísnější opatření, než jsou opatření uvedená v této směrnici. Členské státy o nich uvědomí Komisi.

Článek 12

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 19. listopadu 1991.

PŘÍLOHA

1. Materiály použité pro konstrukci staveb pro telata, a zejména pak pro konstrukci boxů a zařízení, s nimiž mohou přicházet telata do kontaktu, nesmějí být pro telata škodlivé a musejí být důkladně čistitelné a dezinfikovatelné.
2. Do doby, než budou stanovena pravidla Společenství v dané záležitosti, musí být elektrická instalace a zařízení provedena v souladu s platnými vnitrostátními předpisy, aby se předešlo úrazu elektrickým proudem.
3. Tepelná izolace, topení a větrání budov musejí zajistit, aby se proudění vzduchu, prašnost, teplota, relativní vlhkost a koncentrace plynů udržovaly v rozmezí, které není pro telata škodlivé.
4. Veškerá automatická a mechanická zařízení nezbytná pro udržení zdraví a dobré životní podmínky telat musejí být překontrolována nejméně jednou denně. Zjištěné závady musejí být okamžitě odstraněny a pokud to není proveditelné, musejí být podniknuty účinné kroky k zajištění zdraví a dobrých životních podmínek telat do doby, než bude závada odstraněna; k těmto krokům patří použití alternativních metod krmení a udržení přijatelných podmínek prostředí.

V hospodářstvím s umělým větráním musí být pro případ selhání tohoto systému k dispozici vhodný náhradní systém zajišťující dostatečnou výměnu vzduchu k udržení zdraví a dobrých životních podmínek telat a musí být instalováno poplašné zařízení signalizující poruchu větracího systému. Toto poplašné zařízení musí být pravidelně přezkušováno.

5. Telata nesmějí být držena trvale ve tmě. K uspokojení jejich fyziologických a etologických potřeb musí být, s přihlédnutím k rozdílným klimatickým podmínkám v jednotlivých členských státech, zajištěno přirozené nebo umělé osvětlení; při použití umělého osvětlení musí toto fungovat nejméně po dobu, která odpovídá době přirozeného světla, tedy za normálních okolností od 9.00 do 17.00 h. Navíc musí být k dispozici pevný nebo přenosný zdroj světla s intenzitou dostatečnou k tomu, aby bylo kdykoliv možné provést prohlídku telat.

6. Veškerá telata odchovávaná ve skupinách v boxech musejí být nejméně jednou denně prohlédnuta majitelem, nebo osobou, která za zvířata odpovídá. Všechna telata jevící příznaky onemocnění nebo poranění musejí být neprodleně vhodným způsobem ošetřena.

Pro izolaci nemocných nebo poraněných telat by v případě potřeby mělo být kdykoli k dispozici vhodné ustájení se suchou a pohodlnou podestýlkou. Jeví-li se pomoc ošetřovatele jako nedostatečná, musí být neprodleně provedena konzultace s veterinářem.

7. Ustájení pro telata má být konstruováno tak, aby všechna telata mohla:

- bez obtíží uléhat, odpočívat, vstávat a pečovat o svou srst;
- vidět na jiná telata.

8. Postroje nesmějí telatům způsobovat poranění a musejí být pravidelně kontrolovány a upravovány, aby byly pohodlné. Postroje musejí být dostatečně dlouhé, aby teleti umožňovaly pohyby podle odstavce 7. Postroj musí být řešen tak, aby pokud možno vyloučil riziko uškrcení nebo poranění.

9. Stáje, kotce, zařízení a potřeby používané pro telata musejí být řádně čištěny a dezinfikovány, aby se zabránilo přenosu infekce a usídlení patogenních organismů. Trus, moč a nespotebované nebo vysypané či vylité krmivo musejí být odstraňovány co nejčastěji, aby se omezil na minimum zápach, a aby pachem nebyli přitahováni hlodavci nebo mouchy.

10. Podlahy musejí být hladké, avšak nikoliv klouzavé, aby se předešlo poranění telat, a musejí být řešeny tak, aby telatům při stání nebo ležení nezpůsobovaly útrapy nebo poranění. Musí být vhodné s ohledem na velikost a váhu telat a musí tvořit pevný, rovný a stabilní povrch. Prostor pro ležení musí být pohodlný, čistý a s řádným odtokem a nesmí působit nepříznivě na telata. Telata mladší než dva týdny musí být podestlána vhodnou podestýlkou.

11. Všechna telata musejí být krmena náležitým krmivem přizpůsobeným věku, hmotnosti a fyziologickým a etologickým potřebám, aby bylo podpořeno jejich zdraví a dobré životní podmínky. K zajištění zdraví, dobrých životních podmínek a řádného růstu a k uspokojení etologických potřeb musí krmná dávka pro telata obsahovat dostatek železa a minimum suchých krmiv obsahujících stravitelnou vlákninu (100 - 200 g denně v závislosti na stáří). Požadavek minimálního množství suchých krmiv s obsahem stravitelné vlákniny však neplatí pro telata vykrmovaná k produkci bílého telecího masa. Telatům se nesmějí nasazovat náhubky.

12. Všechna telata musejí být krmena alespoň jednou denně. Jestliže jsou telata ustájena ve skupinách a nemohou přijímat krmivo podle libosti nebo nejsou krmena pomocí automatického krmného systému, musí mít každé tele přístup ke krmivu ve stejnou dobu jako ostatní telata ve skupině.

13. Všechna telata starší než dva týdny musejí mít přístup k dostatečnému množství čerstvé vody nebo možnost uspokojit svou potřebu vody pitím jiných nápojů.

14. Krmná a napájecí zařízení musejí být řešena, konstruována, umístěna a udržována tak, aby se snížilo na minimum nebezpečí kontaminace krmiv a vody pro telata.

[1] Úř. věst. č. C 214, 21. 8. 1989, s. 28.

[2] Úř. věst. č. C 113, 7. 5. 1990, s. 180.

[3] Úř. věst. č. C 62, 12. 3. 1990, s. 37.

[4] Úř. věst. č. L 323, 17. 11. 1978, s. 12.

[5] Úř. věst. č. C 76, 23. 3. 1987, s. 185.

[6] Úř. věst. č. L 224, 18. 8. 1990, s. 29. Směrnice byla naposledy pozměněna směrnicí 91/496/EHS (Úř. věst. č. L 258, 24. 9. 1991, s. 56).

[7] Úř. věst. č. L 206, 12. 8. 1977, s. 8. Směrnice byla naposledy pozměněna směrnicí 91/174/EHS (Úř. věst. č. L 85, 5. 4. 1991, s. 37).

[8] Úř. věst. č. L 268, 24. 9. 1991, s. 56.

[9] Úř. věst. č. L 255, 18. 10. 1968, s. 23.